

[Ministeren for kulturelle anliggender.]
 ter, ja, så går det ikke. Vi må basere vort samfund og samfundets udvikling på, at vi bliver i stand til at vise tolerance og hensyn over for hinanden, og her er et område, hvor der i høj grad bliver tale om at påkalde disse forudsætninger.

Kampmann: Jeg skal ikke forlænge debatten meget, især da ministeren jo synes lidt trykket dels af presset fra yderkanten af venstre, dels af presset fra det yderste venstre. Men jeg kan ikke tilbageholde en bemærkning, når jeg hører venstres ordfører udtale, at de anser enhver begrænsning i almenhedens adgang til skov, strand og udyrkede arealer som et fremskridt. Jeg synes ikke, man kan sætte en begrænsning i adgangen lig med fremskridt. Jeg synes, det er udtryk for en meget snæversynet og meget egoistisk tankegang. Der er tale om en balance mellem visse synspunkter, og når man udvider den største del af dansk befolknings adgang til størstedelen af disse naturskønne områder, kan man vist ikke kalde det et tilbageskridt.

Må jeg også have lov til at sige, at med de bemærkninger, der er faldet indtil nu, er det vanskeligt at se, at det nuværende § 22-spørgsmål i naturfredningsloven fuldstændig er dækket ind af det fremsatte lovforslag om land- og byzoner. For det første er naturfredningsinteresserne altså ikke tilstrækkeligt repræsenteret, og for det andet løses det problem ikke, som jeg nævner, nemlig hvad der vil ske, når interesserne, naturfredningsinteresserne og sommerhusinteresserne, kolliderer i sommerhusområderne, hvor man kan have meget store fredningsinteresser, men ikke kan betale tilstrækkelig store fredningserstatninger på grund af de mistede byggechancer. Dette problem kan jeg ikke se er løst i det lovforslag, som ligger, og heller ikke hvis man ser på lovforslaget om by- og landzonerne.

Jeg kan egentlig ikke forstå, at det ikke er muligt i dag at fremlægge oplysninger om, hvor stor en del af stranden på Sjælland og hele Danmark der afspærrer ved en 40 m-regel, subsidiært en 50 m-regel. Det er så væsentligt et spørgsmål, at jeg nok synes, det skal belyses på et eller andet tidspunkt, og jeg vil da allerede sige, at jeg agter at rejse dette spørgsmål i udvalget og

dér vil bede om, at man enten stikprøvevis eller på anden vis søger at fremskaffe oplysninger om, hvor meget af stranden vi åbner ved 40 m-reglen og ved 50 m-reglen i forhold til, hvor meget der er åbent i dag.

Ministeren for kulturelle anliggender (K. Helveg Petersen): Jeg vil gerne sige til hr. Kampmann i anledning af det sidste spørgsmål, at vi har ikke nogen oplysning om, hvor stor en del af stranden der bliver åbnet for folk med hensyn til badning og kortvarigt ophold hverken under 50 m-reglen eller 40 m-reglen, og det bliver nok meget vanskeligt at fremskaffe, men vi kan jo prøve i udvalget, om vi får muligheder derfor, og vi skal gerne sætte arbejdet derpå i gang i ministeriet.

Må jeg sige med hensyn til spørgsmålet om sommerhusområderne, at henlæggelsen af sommerhusområder til byzoner sker i samarbejde med fredningsplanudvalgene, hvorved fredningsområderne er med i billedet, og derved mener jeg altså at man kan få fredningsinteresserne varetaget. Men også det spørgsmål får vi jo lejlighed til at bore mere i i udvalgsarbejdet.

Jeg takker ordførerne for den tilslutning, man har givet til hovedprincipperne i lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Kaj Andresen): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af gårs dato meddeler ministeren for Grønland, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om mineralske råstoffer i Grønland

og
forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje i Grønland.

Det er meddelt mig, at medlem af folketinget *Lindegård Rasmussen* ønsker at ud-